

שיטה מקובצת

סא:

וּנִילָךְ **מַעֲרֹב**. הוּא מַזֵּי לַמִּימָר אֲסֵ כֵן לַמִּינֵי לַמָּה לִי: **מַכְרִי** **כ"ד** עֹפּוֹת טַמָּאִים הֵם. וּבִכְוֹלֵהוּ אִיכָא ג'

סִימְנֵי טַהֲרָה בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתָא צַעֲוִיָּה נִמְי לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּל חַד וַחַד דְּלֵא תִכְלִיָּה צַהֲאי סִימְנָא וְהוּא לִיָּה צ' כְּתוּבִים הַצֵּאִים כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת הַבָּאִין לַפְּנִינוּ דְלֵא תִכְלִיָּה צַחַד מַהֲנִי תְרִי סִימְנִים וְכִיּוֹן דְּאִין מַלְמַדִּין מִנָּא לָן אִיסּוּרָא דְאִיטְרִיךְ נָשֵׁר לַמַּשְׁרִיָּה כֶּן פִּירֶשׁ צְקוּנְטֶרס וּא"ת וְהֵא אַכְמִי אִיטְרִיךְ נָשֵׁר לְהַסִּיר אוֹתוֹ סִימֵן שְׁלִישִׁי דְלִיתֵיהּ לֹא צַפְרָם וְלֹא צַעֲוִיָּה אֲלֵא צ"ט לַחֲדוּשִׁיהּ דִּה"ל דְּאִסּוּר דִּהֵא הַשְׁמָא מִיבְעִיא נִהִי דְלֵא הוּא אֶסְרִינן צַחַד מַהֲנִי תְרִי סִימְנִים דְּלִיתַנְהוּ צַפְרָם וְעוֹנִיָּה מִשּׁוּם דִּהּוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד כִּיּוֹן דְּלִיתַנְהוּ צ"ט עוֹפּוֹת מ"מ צִאֲוֹתוֹ סִימֵן שְׁלִישִׁי הִיִּיתִי אוֹסֵר וְאִי ה"ל דְּאוֹתוֹ שְׁלִישִׁי הוּא צַעֲרֹב הוּא נִיחָא דִּהַשְׁמָא נִמְי הוּ צ' כְּתוּבִים עוֹרֵב וּצ"ט עוֹפּוֹת וּמִינְהוּ צָלָא הִכי לֹא קָשָׁה מִידי דַּמְנִין הִיָּה לִי לְאִסּוּר צִאֲוֹתוֹ סִימֵן שְׁלִישִׁי דַּמִּי"ט עוֹפּוֹת לֹא יִלְפִין כֹּלָּ לֹא צַמָּה מַזֵּינִי וְלֹא צָק"ו דִּהּוּ לֵהוּ צ"ט כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין וּמִסִּיק דַּחַד מֵהֵנָּךְ תַּלְתָּא דִּהֲדַרִי בְּכּוֹלְהוּ אִיתֵיהּ אוּ צַפְרָם אוּ צַעֲוִיָּה וְהַרְצִיעִי יִשְׁנוּ צַחֲצִירוּ נִמְנָא שְׁסִימֵן זֵה לֹא נֶאמַר אֲלֵא פַעַם אַחַת מִהוּ דִּיתִמָּא דְּנִילָךְ מִינִיָּה לְאִסּוּר עוֹף הַבָּא צִסְיָן אַחַד צַחַד מֵן הַסִּימְנִין הֵלְלוּ דִּהֵא לֹא יִדְעִין מַאי

נִיְהוּ הֵהוּא סִימֵן דְּאִיכְתִּיב לַחֲדוּיָהּ לַמִּילָךְ מִינִיָּה לְהַכי אַחַא נָשֵׁר לַמִּימָר הֵאִי הוּא דְלִית לִיָּה כֹּלָּ טַמָּא הֵא צַעוֹף הַבָּא צִסְיָן אַחַד טַהוֹר כֶּן פִּירֶשׁ צְקוּנְטֶרס וּבַחֲסֵם פִּי' דְלֵא יִדְעִין לִיָּה מַאי נִיְהוּ הֵהוּא סִימֵן דְּאִיכְתִּיב לַחֲדוּיָהּ לַמִּילָךְ מִינִיָּה דֹאפִּילוּ יִדְעִין לִיָּה כַּדְפִּירִישִׁת שְׁהִיו מַכִּירִים שְׁלָךְ וּתְנַשְׁמַת וְכוּם וּיִנְשׁוֹף מ"מ אִיטְרִיךְ נָשֵׁר לַמִּימָר דְלֵא יִלְפִין מִינִיָּה לְאִסּוּר צַהֲהוּא סִימֵן וּא"ת וְהִכִּי הוּא מַזֵּי לַמִּילָךְ מֵהֵאִי דְלִית צִיָּה סִימֵן הַחֲדָשׁ לְאִסּוּר צִסְיָן אַחַד כּוֹה א"כ לָמָּה לִי דַּכְתֵּב רַחֲמֵנָא הֵהוּא דְלִית צִיָּה חַד מַהֲנִי ג' סִימְנִין דִּהֲדַרִי בְּכּוֹלְהוּ הַשְׁמָא בַּתְלַתָּא לֹא אַכְלִינן צַחַד מִיבְעִיא אֲלֵא וּדְאִי לְהַכי כְּתִיב סִימֵן הִישָׁן צַחַד מֵהֵנָּךְ לוֹמַר דְּלֵא תִילָךְ גִּס מֵן הַחֲדָשׁ וְלַעֲשׂוֹת שְׁנִי כְּתוּבִין דְּלַגּוּפִיָּה לֹא אִיטְרִיךְ דִּלְחִי מַק"ו מִי"ט עוֹפּוֹת לֹאֹ פִירְכָּא הִיא דִּמַּהֲנָהּ לֹא יִלְפִין כֹּלָּ דְכּוֹלְהוּ חֲשִׁיבִי מִי"ט כְּתוּבִים הַצֵּאִים כֹּאחַד כַּדְפִּירִישִׁת וְלַהֲכִי פִרְטֵיהּ רַחֲמֵנָא לְהֵהוּא דְלִית צִיָּה חַד סִימֵן מֵהֵנָּךְ ג' סִימְנִין שֶׁל מִי"ט עוֹפּוֹת וְלַהֲכִי נִמְי פִּרְט לַעֲוֹרֵב דְלֵא יִלְפִין מִינִיָּה כֹלָּ וְאֶכְלִינן בַּכּ חַד מֵהֵנָּךְ ג' סִימְנִין וּא"ת וּמֵאחַר דַּמִּי"ט עוֹפּוֹת לֹא גַמְרִינן וְלִכֶּן דָּרִיךְ לַמִּיכְתָּב חַד דְּלִית צִיָּה חַד מַסִּימְנִיָּיהוּ א"כ נִילָךְ מִינִיָּה מֵהֵהוּא אַחַד דָּרִיךְ לַמִּיכְתָּבִיָּה צִיָּה דַּעְתָּה אִינן צ' כְּתוּבִים כִּיּוֹן דָּרִיךְ לַמִּיכְתָּבִיָּה וּי"ל דְּלֵא שִׁיךְ לַמִּילָךְ מִינִיָּה כֹלָּ דִּהֵא לֹא גַמְרִינן מִי"ט עוֹפּוֹת מַכֵּל אוֹתָן הִיתִירִים עַל שְׁנֵים הֶרֶאשׁוּנִים הַכְּתוּבִים מִשּׁוּם דֹאֲטְרִיךְ קִרָא לַמַּכְתָּבִיָּהוּ דְלֵא מַזֵּינִי לַמִּילָפִינְהוּ מַשְׁנִים הֶרֶאשׁוּנִים דִּהּוּ צ' כְּתוּבִים הַצֵּאִים כֹּאחַד הִכִּי נִמְי לִיכָא לַמִּילָךְ מִינִיָּה וְהִרִי הֵן הַשְׁתָּא צ' כְּתוּבִים הַצֵּאִים כֹּאחַד שִׁאֲוֹתוֹ סִימֵן כְּתוּב

עֲשִׂירִים זִימְנִין וְעוֹד יֵשׁ לוֹמַר כֹּל הַסּוּגֵא צַעֲנִין אַחַר דַּמַּתְחַלָּה חִישַׁב פֶּרֶם וְעוֹנִיָּה צ' כְּתוּבִים הַצֵּאִים כֹּאחַד כְּלוֹמַר מִשּׁוּם דְאִי מִינִיָּיְהוּ יִלְפִין לְטַמָּא צִסְיָן אַחַד א"כ לִישְׁתּוּק אוּ מַפְרָם אוּ מַעֲוִיָּה וּמַחַד הוּא יִלְפִין דַּעוֹף הַבָּא צִסְיָן אַחַד טַמָּא וְה"ה לַחֲצִירוּ וְכִי תִימָא אִי לֹא כְּתִיב אֲלֵא פֶרֶם הוּא אֲמִינָא צִאֲוֹתוֹ סִימֵן שְׁיִשְׁנוּ צַפְרָם טַמָּא אֲבָל צַעֲוִיָּה שִׁישׁ צו סִימֵן אַחַר אִימָא דְּאוֹתוֹ סִימֵן הוּי סִימֵן חֲשׁוֹב צִאֲוֹתוֹ סִימֵן גִּרְדִּיאַ הֵא כִיּוֹן דְּאוֹתוֹ סִימֵן הוּי צִשָּׂאֵר י"ט עוֹפּוֹת א"כ אִינוּ חֲשׁוֹב לְטַהֵר צַפְנִי עַמְזּוֹ דְכִי אִיכָא תְרִי צַהֲדִיָּה (הַדְדִי) הוּי טַמָּא כֹּל שֶׁן הוּא צַפְנִי עַמְזּוֹ וְלֹא הִיָּה דָּרִיךְ לַמַּכְתָּב עוֹנִיָּה וּיִלְפִין לֵה מַפְרָם אֲלֵא לְהַכי כְּתָבִיָּה לַמִּימָר דִּהּוּ צ' כְּתוּבִים הַצֵּאִים כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין וּמַשְׁנִי דְאִיכָא סִימֵן אַחַד צַפְרָם אוּ צַעֲוִיָּה דְלִיתֵיהּ צ"ט עוֹפּוֹת וְהַשְׁתָּא לֹא הוּ צ' כְּתוּבִים דְכִי יִלְפַת לְטַמָּא צִסְיָן אַחַד מֵאוֹתוֹ סִימֵן שִׁישׁ צ"ט עוֹפּוֹת לֹא מַזֵּי לַמִּימָר אִידֵךְ דַּכְתֵּב רַחֲמֵנָא לָמָּה לִי דְאִיטְרִיךְ מִשּׁוּם אוֹתוֹ סִימֵן חֲדָשׁ דִּה"ל שְׁהוּא סִימֵן חֲשׁוֹב יוֹתֵר לְטַהֵר דְלִיתֵיהּ צִשׁוּם עוֹף טַמָּא אֲבָל מֵהֵהוּא וּדְאִי שִׁישׁ צו סִימֵן הַחֲדָשׁ לֹא הוּא יִלְפִין לְטַמָּא צִסְיָן אַחַד דֹא"כ אוֹתוֹ שִׁישׁ צו סִימֵן צִשָּׂי"ט עוֹפּוֹת לָמָּה לִי דְאוֹתוֹ אִינוּ חֲשׁוֹב יוֹתֵר לְטַהֵר וּמִינְהוּ דְאִי מֵאוֹתוֹ שִׁישׁ צו סִימֵן אַחַד שֶׁל י"ט עוֹפּוֹת יִלְפַת לְטַמָּא עוֹף הַבָּא צִסְיָן אַחַד לֹא לִיכְתּוּב כֹּלָּ אֲלֵא סִימֵן הַחֲדָשׁ וְהוּא יִלְפִין מִינִיָּה דְכֹל עוֹף הַבָּא צִאֲוֹתוֹ סִימֵן טַמָּא וְכ"ש צֹאחַד מִשָּׂאֵר ג' סִימְנִין דְלֵא מַהֲנִי צִשָּׂאֵר עוֹפּוֹת וּפִי' הַקּוּנְטֶרֶס עִיקָר קָשָׁה לַפִּי' הַקּוּנְטֶרֶס דְלִמָּה חֲשִׁיב צ' כְּתוּבִים אוֹתוֹ שְׁסִימֵן טַהֲרָה שְׁלו מִי"ט עוֹפּוֹת וּשְׂצַחַד מֵהֵנָּךְ וּמַה בִּכֶּךְ דִּילְמָא אַחִי לְנַמַּד עַל עַמְזּוֹ וְעַל כִּיּוּצָא צו שִׁישׁ לוּ אַחַד מַג' סִימְנִי טַהֲרָה דַּטְמָאִים דַּמִּי"ט עוֹפּוֹת לֹא הוּא אַחִי דְכּוֹלְהוּ כִי"ט כְּתוּבִים הַצֵּאִים כֹּאחַד וְלֹא דַמּוּ כֹלָּ לְאוֹתָן הִיתִירִים עַל שְׁנֵים הֶרֶאשׁוּנִים שֶׁל י"ט עוֹפּוֹת דֹאע"ג דְּלִרְכִי לַגּוּפִיָּיְהוּ אִי דְלֵא יִלְפִין מִינִיָּיְהוּ הִיִּינוּ מִשּׁוּם דֹאֵם אִיתָא דִּילְפִין מִינִיָּיְהוּ לֹא לִיכְתּוּב אֲלֵא חַד וּמַשָּׂאֵר כּוֹלְהוּ לִישְׁתּוּק אִי לֹא כְּתִיב חַד דְלִיתֵיהּ צַפְרָם אוּ צַעֲוִיָּה לֹא יִלָּךְ מִי"ט מִשּׁוּם דִּהּוּ י"ט כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִי כְּתִיב חַד דְלִיתֵיהּ צַפְרָם אוּ צַעֲוִיָּה וְלֹא כְּתִיב א"כ הוּא אֲמִינָא דּוּקָא צַחַד סִימֵן אִסִּירָא אֲבָל שְׁנִים אוּ שְׁלֶשָׁה שְׂרו וְלַהֲכִי דִרְכִי תִרְוִיָּיהוּ וְלַעֲוֹלָם נִילָךְ מִסִּימֵן הִיחִידִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם אוּ צַעֲוִיָּה וְלֹא דַמִי כֹלָּ לְאוֹתָם י"ט גּוּפִיָּיְהוּ הִיתִירִים עַל הַשְׁנִים דִּהֵם שׁוּם כּוֹלָם וְאֵם אִיתָא דִּילְפִין מִינִיָּיְהוּ לִישְׁתּוּק מְכּוֹלְהוּ וְלֹא לִיכְתּוּב אֲלֵא חַד: צָקִי

אלו טרפות פרק שלישי חולין

א"כ. דַּמַּעֲוִיָּה צַעֲנִין לַמִּילָךְ לָמָּה לִי דַּכְתֵּב נָשֵׁר אֲלֵא מַדְכַּתְבִּיָּה ש"מ לֹא תִילָךְ מַעֲוִיָּה וּשְׂאֵר עוֹפּוֹת הַצֵּאִים צִסְיָן אַחַד שְׁאִינן מִיֵּן פֶּרֶם וְעוֹנִיָּה טַהוֹר דַּמְנָשֵׁר תִּילָךְ דְלִית לִיָּה כֹלָּ לֹא תִיכּוֹל הֵא אִית לִיָּה חַד אֲכּוֹל וְכ"ש תְרִי וּתַלְתָּא חוּךְ מַעֲוִיָּה וּפֶרֶם דְלֵא תַכְשַׁרְיָנְהוּ צַחַד עוֹרֵב נִמְי אַע"ג דְלִית לִיָּה תְרִי לֹא תִיכּוֹל

וּשְׂאֵר עוֹפּוֹת הַמַּפּוֹרֶשֶׁין אַע"ג דְלִית לְהוּ תַלְתָּא לֹא דְלַהֲכִי פִרְט צַהוּ קִרָא מִשּׁוּם דֹאחַו מְנָשֵׁר לְהִיתִירָא: אֲלֵא **טַעֲמָא דַּכְּסַב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר**. מִשּׁוּם הִכִּי קִיס לְהוּ דְסִימֵן אַחַד טַהוֹר: הֵא **לֹאֹ הִכִּי הוּא אֲמִינָא לִילָךְ מַפְרָם וְעוֹנִיָּה**. דְלֵא תַכְשַׁרִיָּה צִסְיָן אַחַד: **אִין מַלְמַדִּין**. דְאִי צַחַד סִימֵן אַחִי לְאוּר״וי וְלַמִּילָךְ מִינִיָּה דַּטְמָא לִיכְתּוּב חַד וְלִיתִי אִידֵךְ מִינִיָּה: **דֹאִיכָא צַהֲאי לִיכָא צַהֲאי**. אוֹתוֹ סִימֵן שְׁיִשְׁנוּ צוֹה אִינוּ צוֹה הֵלִכֶךְ לֹאֹ שְׁנִי כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד יִנְיָהוּ דִּהֵא מִלְרָךְ דִּרְכִי דְאִי כְּתִיב פֶּרֶם הוּא אֲמִינָא צַהֲאי סִימְנָא הוּא דְלֵא תִיכּוֹל אֲבָל צִסְיָנָא דַּעֲוִיָּה אֲכּוֹל לְהַכי אִיטְרִיךְ עוֹנִיָּה וְאִי כַתֵּב עוֹנִיָּה פֶרֶם לֹא אַחִי מִינִיָּה וְכִיּוֹן דַּתְר״וּיָהוּ דִרְכִי הוּא אֲמִינָא נִילָךְ מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי כ"ד עוֹפּוֹט טַמָּאִין** הֵן. וּבִכְוֹלְהוּ אִיכָא ג' סִימְנֵי טַהֲרָה בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין מַלְמַדִּין לְשַׁאֲר עוֹפּוֹת מִינִיָּיְהוּ דְצִסְיָן אַחַד לֹא תִיכּוֹל כַּתֵּב רַחֲמֵנָא נָשֵׁר: **מַכְדִי ג' סִימְנֵי טַהֲרָה** בַר מַעֲרֹב וְאִי אֲפָשֶׁר דִּהְיִי דְלִיתֵיהּ צַפְרָם לִיתֵיהּ צַחַד מַהֲנִי וְהֵאִי דְלִיתֵיהּ צַעֲוִיָּה לִיתֵיהּ צַהֲנִי וְכַתֵּב לָן תְּרִי זִמְנִין כֹּלָּ חַד דְלֵא תִכְלִיָּה צַהֲהוּא סִימְנָא וְהוּ צ' כְּתוּבִין הַבָּאִין כֹּאחַד וְאִין

מסורת הש"ס

א) [ז"ל למינו], ב) [שירובין קב: וס"ג], ג) ז"ל מאי סנונית. רש"ל, ד) גיטין פו: פרה פ"ט מ"ג, ה) [ז"ל ממינו], ו) [ולקמן סה:], ז) בס"א נוסף: ברגלי, ח) [ויקרא יד, ט] [נש:], י) ז"ל פסול, יא) ז"ל להס, יב) ז"ל דמי, יג) [וע"ע מוס' ביבמות פ: ד"ה כי פליגי], יד) [לעיל נט:], טו) [נדרות לג:].

הגהות הב"ח

א) גמ' היינו דקמיני סנונית כז"ל ומצינו זו היא נחמק:

היה בקי בהן. בפרס ועזניה וידוע מי קרוי פרס ועזניה: עוף

הבא בסימן אחד טהור. אם יודע שאין דומה להן ואין שמו פרס ועזניה אבל אם שמו פרס חיישין שמא מינו הוא: **בסימן אחד טמא**. שמא פרס ועזניה הם: **בז'**

מספק פרס ועזניה ומספק כל שאר

עופות טמאין דאית להו תלתא חוץ

שני סימנים שזעורב ומ"מ אין לו אלא שנים ולרצי אליעזר מפני שרגלי לשכון

עם העורבים מחזיקין ט) ממנו וכדמניא

א) [נהחבול] (כ"ק כז:)

לא על חנם זרויר הולך אבל עורב

אלא מפני שהוא מינו: **סנונית**.

ארוגדייל"א: **עוף הבא בסימן אחד**

טהור. ואפילו אין בקי בהן ובשמותיהן

דלא חיישין דלמא פרס ועזניה הן

כדמפרש לקמיה דלא שכיחי בישוב

אלא כמדצרות: **והני מיני דלא דרים**.

כי משכחינן ביה סימן אחד מחזיקין

ליה בטהור כל כמה דלא חזין ליה

דדרים. ונראה לי שכל עוף הנותן רגלו

על האוכל כשהוא אוכלו ומחזיקין

ברגלו שלא ינוד ולא ינטל כולו אלא

פיו הוא דריסה וכן דרך העורבים

שגדלין בצתים שקורין קווא"ה: **הא**

דרב נחמן מאי. דלמר לעיל דבעינן

בקי ואי לא חיישין לפרס ועזניה:

מאי איכא. למאי ניחוש: **המפרט**.

אשגרטינ"ר בלע"ז: **לטהרם מלורע**.

שהוא לפור האמור במורהי: **מר זוטר**

מסני הכי. להא דלמימר לנישגא

קמא דלמימר דפסק הלכתא כרבי

אליעזר דלמר לית ליה דרב יהודה

דמכשר ליה לטהרת מלורע דהא

טהורות כתיב: **הכי גרסינן היינו**

דקמיני סנונית לננה ולא גרסינן

שנחלקו בה. דלאו אדרב יהודה קאי

אלא אמתני' דקמיני למיניהו להציא

סנונית לננה: **לאפוקי דבסי**. הגדלות

והדרות בקירות הצתים ושמורות

הן: **סניל**. מין יונה הוא:

י' ופסול משום טורין. אם בא להציאו

משחזקין בתורת טורין כדלמרינן

בפרק קמא (לעיל כג.) גדולים כשרים קטנים פסולין וכשר משום יונה

בקטנה: **דלציפי**. מין תורין: **טורין של רחבה**. כך שמן:

פוסלין

טמא ועורב ומינו אינו שמכירו א"כ מה היה לו להיות אם היה לו שני סימני טהרה ושני סימני טומאה אלא ודאי אינו דורס ומ"מ לא נסתפקו

בתשעה עשר עופות דהדרי בכולהו תלתא סימנין כי נאמר דכולם דורסין והג' סימנים האחרים הוא שיש בהם ונפקא מינה לפי' זה כפירושם

הקונטרס דהא דקמיני כל שיש לו אכזע יתרה חפק וקרקצן נקלף בידוע שהוא טהור דארישא סמיך דכבר אשמועינן דכל עוף הדורס טמא

ולא כפירוש ר"ת ולא נתייר בג' סימנין הללו שום עוף עד שאינו דורס כי הג' הדרי בכולהו ומיהו אין הלשון משמע כן דהא בז' סימנים משמע

שזדקנו שאין לו יותר דומיא דבא בסימן אחד דכולה שמעתא דמשמע דצורר לנו שאין לו אלא סימן אחד דאי מספקא לן א"כ הוי ספק עורב

ומשמע דלא בעינן שיכיר עורב כשבא בסימן אחד וא"ת דלעיל משמע דסימן רביעי לא הדר בכולהו דליתיה אלא או בפרס או בעזניה ולרצי

אליעזר משכחת לה כולהו סימני טהרה צעורב ומינו לפי פשט ההלכה דמשמע דזפק וקורקצנו נקלף שהם סימן טהרה צורזיר וסנונית לננה

ובעורב ז' סימני טהרה האחרים וא"כ צעורב ומינו איכא ד' סימני טהרה ובסמוך פסק הלכה כר' אליעזר ומשמע דהלכה כרבי חייא

י' דלמר עוף הבא בסימן אחד טהור לפי שאינו דומה לנשר ואסיקנא לדידיה דחד לא משכחת לה אלא בפרס או בעזניה ואפילו לפירוש

הריב"ס דלמר שעורב יש לו אכזע יתירה חפק מ"מ כיון דרבי אליעזר חשיב סנונית מין עורב וקורקצנו נקלף כדקמיני ומדרס נמי לא

דריס מדאכלי ליה אנשי גליל אלמא משכחת להו כולהו סימני טהרה צעורב ומינו ונראה לפרש דכהכי פליגי רבי אליעזר ורבנן דזפק

של זרויר קטן הוא וקורקצנו של סנונית לא מצורא לקלפה בידיים ולא חשיב ליה רבי אליעזר זפק וקליפה: **והוא דלא דרים**. פירש

בקונטרס כדמשכחת ביה סימן אחד מחזיקין ליה בטהור כל כמה דלא חזין ליה דדריס וקשה אמאי טהור שמא עורב הוא שיש לו שני

סימני טהרה ועוד דמשמע דאי הוה פרס ועזניה שכיחי בישוב הוה מספקא בהו ואמאי כיון דמחזיקין בהו דלזינו דורס ונראה לי דהוא

דלא דריס כלומר באותו סימן אחד היינו דאין דורס ט' דמו ליכא לספוקי אלא או בפרס או בעזניה ולא שכיחי בישוב אבל אם היה

דורס התנן עוף הדורס טמא: **אמר רחבה אמר רבי יהודה**. היינו רבי יהודה סתמא ולפי שהיה רבו מוצהק קאמר רבי וי"מ דקאמר רבי

משום דספק ליה אי שמע מרבי יהודה תנא או מרב יהודה אמורא והיינו דלמר צעלמא ט' דייק וגמר שמעתיה מפומיה דרביה כרחצה

דפומא דיתא דלמר רחבה א"ר יהודה הר הבית סטיו כפול היה ואין נראה דא"כ הוה ליה למימר דלפילו ספק דגברי גרים כדלמר לעיל

בפ"ק (דף יח:)

גבי רב יהודה ספק משמיה דרב ספק משמיה דשמואל ועוד דכי מיייתי התם ההוא דסטיו כפול היה הוה ליה לאתמוי נמי הך

דשמעתין אלא היינו דיוקא דידיה ממה שהיה אומר בלשון רבו ולא היה רוצה לשנות הלשון אע"פ שהוא לשון משונה דקאמר סטיו כפול היה

סטיו לפנים מסטיו והוה ליה למימר אטווינית היתה כדלמר בפ"ק דפסחים (דף יג: ושם): [וע"ע מוס' ביצה יא: ד"ה אמרן:

אלו טרפות פרק שלישי חולין

סב.

בקי בהן ובשמותיהן. תרווייהו צעינן דלא ליתי למטעי:

בסימן אחד טמא. הוה מצי למימר טהור והוא שיכיר

פרס ועזניה: **רבי אליעזר אומר להביא את**

הזרויר. צורזיר הוא דפליגי רבנן עליה אבל מודו דלמינו אמת

לרצויי שאר עופות הדומין להן:

במפני שיש להם זפק. מפני

שקורקצנו נקלף משמע

דהנך סימנין ליתנהו צעורב ורצי

אליעזר סבר דאפילו הכי אפשר דהוו

מין עורב ואין לחוש אם אין שני

סימני טהרה של עורב ומינו שזין

ורבנן סברי כיון דאין שזין א"כ אינו

מינו וה"ר יצחק צה"ר מאיר דזק

צעורב שאנו קורין קורבי"ל בלע"ז

ומנא שיש לו אכזע יתירה חפק ומתוך

כך היה רוצה לפרש שמעתמא דהכא

והלא אנשי כפר תמרמא אוכלין אותן

א"כ מכירין בהן שאין מין עורב ולא

מיייתי טעמא דיש לו זפק לאפוקי

מעורב דעורב נמי יש לו זפק אלא

מפרש הטעם למה אוכלין אותו

שרואין בו סימני טהרה שיש לו זפק

שהוא סימן טהרה וגם אינו דורס אבל

זה לא הולך לפרש דפשיטא דכל עוף

הדורס טמא וממילא מיייתי ראהי

מדאכלי ליה א"כ מכירין בו שאינו מין

עורב וקשה לפירוש הריב"ס דאם

עורב יש לו אכזע יתרה חפק א"כ אין

קרקצנו נקלף ודורס ואי אפשר לומר

כן מדלמר רב נחמן עוף הבא בשני

סימנין טהור והוא שיכיר עורב ועל

כרחק חד מהנך שני סימנין אינו דורס

דכל עוף הדורס טמא ומדאיכא

לספוקי צעורב ט"מ דעורב אינו

דורס ואפשר דאותו שאנו קורין

קורבי"ל שיש בו אכזע יתרה חפק

כמו כן אינו דורס והוי מיי"ט עופות

אבל אם נחברר לנו שהוא רק כלומר

שמוציא הזרע דרך הפה א"כ זהו עורב

ודאי כדלמר בחלק (ספאדרין קס:) שהוא

משלשה שמשו בצביה ולקו ונטטין

לחזק ולפרש דה"ק בזה צ' **סימנין**

טהור פירוש שאנו מוצאין ט' לשם שני

סימנין והשלישי אינו בא דלית ביה

השלישי צודאי ולא דזקנו אם הוא דורס או לאו ואם נכיר שאין זה

עורב אין לחוש שמא דורס הוא שאין עוף בשני סימנים דורס אלא

עורב ומינו בלבד ואם היה דורס א"כ היה העוף טמא דכל עוף הדורס

ע"כ נסתפקו

בתשעה עשר עופות דהדרי בכולהו תלתא סימנין כי נאמר דכולם דורסין והג' סימנים האחרים הוא שיש בהם ונפקא מינה לפי' זה כפירושם

הקונטרס דהא דקמיני כל שיש לו אכזע יתרה חפק וקרקצן נקלף בידוע שהוא טהור דארישא סמיך דכבר אשמועינן דכל עוף הדורס טמא

ולא כפירוש ר"ת ולא נתייר בג' סימנין הללו שום עוף עד שאינו דורס כי הג' הדרי בכולהו ומיהו אין הלשון משמע כן דהא בז' סימנים משמע

שזדקנו שאין לו יותר דומיא דבא בסימן אחד דכולה שמעתא דמשמע דצורר לנו שאין לו אלא סימן אחד דאי מספקא לן א"כ הוי ספק עורב

ומשמע דלא בעינן שיכיר עורב כשבא בסימן אחד וא"ת דלעיל משמע דסימן רביעי לא הדר בכולהו דליתיה אלא או בפרס או בעזניה ולרצי

אליעזר משכחת לה כולהו סימני טהרה צעורב ומינו לפי פשט ההלכה דמשמע דזפק וקורקצנו נקלף שהם סימן טהרה צורזיר וסנונית לננה

ובעורב ז' סימני טהרה האחרים וא"כ צעורב ומינו איכא ד' סימני טהרה ובסמוך פסק הלכה כר' אליעזר ומשמע דהלכה כרבי חייא

י' דלמר עוף הבא בסימן אחד טהור לפי שאינו דומה לנשר ואסיקנא לדידיה דחד לא משכחת לה אלא בפרס או בעזניה ואפילו לפירוש

הריב"ס דלמר שעורב יש לו אכזע יתירה חפק מ"מ כיון דרבי אליעזר חשיב סנונית מין עורב וקורקצנו נקלף כדקמיני ומדרס נמי לא

דריס מדאכלי ליה אנשי גליל אלמא משכחת להו כולהו סימני טהרה צעורב ומינו ונראה לפרש דכהכי פליגי רבי אליעזר ורבנן דזפק

של זרויר קטן הוא וקורקצנו של סנונית לא מצורא לקלפה בידיים ולא חשיב ליה רבי אליעזר זפק וקליפה: **והוא דלא דרים**. פירש

בקונטרס כדמשכחת ביה סימן אחד מחזוקין ליה בטהור כל כמה דלא חזין ליה דדריס וקשה אמאי טהור שמא עורב הוא שיש לו שני

סימני טהרה ועוד דמשמע דאי הוה פרס ועזניה שכיחי בישוב הוה מספקא בהו ואמאי כיון דמחזוקין בהו דלזינו דורס ונראה לי דהוא

דלא דריס כלומר באותו סימן אחד היינו דאין דורס ט' דמו ליכא לספוקי אלא או בפרס או בעזניה ולא שכיחי בישוב אבל אם היה

דורס התנן עוף הדורס טמא: **אמר רחבה אמר רבי יהודה**. היינו רבי יהודה סתמא ולפי שהיה רבו מוצהק קאמר רבי וי"מ דקאמר רבי

משום דספק ליה אי שמע מרבי יהודה תנא או מרב יהודה אמורא והיינו דלמר צעלמא ט' דייק וגמר שמעתיה מפומיה דרביה כרחצה

דפומא דיתא דלמר רחבה א"ר יהודה הר הבית סטיו כפול היה ואין נראה דא"כ הוה ליה למימר דלפילו ספק דגברי גרים כדלמר לעיל

בפ"ק (דף יח:)

גבי רב יהודה ספק משמיה דרב ספק משמיה דשמואל ועוד דכי מיייתי התם ההוא דסטיו כפול היה הוה ליה לאתמוי נמי הך

דשמעתין אלא היינו דיוקא דידיה ממה שהיה אומר בלשון רבו ולא היה רוצה לשנות הלשון אע"פ שהוא לשון משונה דקאמר סטיו כפול היה

סטיו לפנים מסטיו והוה ליה למימר אטווינית היתה כדלמר בפ"ק דפסחים (דף יג: ושם): [וע"ע מוס' ביצה יא: ד"ה אמרן:

כרזי

עין משפט ור מוצה

רנה א מיי פ"א מהלכו מאכלות אסורות הלכה טו ז יח סמג עשין כב טו"ע י"ד סימן פב סעיף ב:

לעזי רש"י

אישטורני"ל. זרויר. ארוגדייל"א. סנונית.

קווא"ה. קאק.

אשגרטינ"ר [אישגרטיני"ר]. לגרד.

רבינו גרשום

והוא שיכיר עורב. כלומר דאית ליה חרי וטמא : אמר אמימר הלכתא עוף הבא בסימן אחד טהור. כלומר בעינן שלא יהיה דורס ועוד ט" אחד שהן ב' סימנין: הא דרב נחמן מאי. כלומר דרב נחמן לא בעי א) אלא חד ט" שלא יהא דורס. ואיבעית חימא משום דפרס ועזניה לא שכיח בישוב כלומר פרס ועזניה חד מיניהו לא דריס ואף על פי כן טמא נומכל מקום] כיון דלא שכיחי בישוב עוף הבא בסימן שאינו דורס טהור דליכא לספוקיה בפרס ועזניה לאפוקי הני דבתי דאוכמי כלומר ההויא לדברי הכל אסורה. כל העופות

א) נראה דל"ל דרב נחמן הא ס"ל דאם לא היה בקי בהן ובשמותיהן עוף הבא בסימן אחד טמא ואפי' אם הסימן הוא דלא דרים.

מסורת הש"ס

א) [לעיל מט: שבעות מת.], ב) [לעיל טו.], ג) וזה טועם המהרש"ם ושל יונת רש"י בחומש], ד) [בילקוט אמת בלות ובערך אמת בולח וברש"ל גרים בלות פי' מאוס], ה) [גיר' הערך קוק כדאיתא שבת כא. עף אחד ים וכו' ע"ש ערך קק א'], ו) [בילקוט אמת בדלה עינין פרש"י דהכא ד"ה בדיח'], ז) וגיר הר"ף קי עורב זה עורב אורמא' את כל עורב להביא עורב העמקי והכא בראשי יונים למיט להביא את הודרי למיטלה להביא סטות לבנה וכו' רש"ל, ח) [ג"ל עורב], ט) [עינין מוס' בחובות מט: ד"ה הא בחורא וכו'], י) [ב"ב פד. ושיג, ב] ויקרא יא, ג) [ג"ל רבא, ט] [ג"ל דהכי קאמר],

הגהות הב"ח

א) גמ' אפסה שמאנפת עם תכריתו כנ"ל וכן נבש"י:

הגהות מהר"י לנרא

א) רש"י ד"ה שהדוי כפות וקורין לו פולחין שלגבי"א. י"ב דוקא זה שם לו שם לוי פולחין שלגבי"א היינו פולחין היער אבל פולחין תמס בלי שם לוי הוא עוף טהור כמו שפי' רש"י לקמן קצו פ"א טועם פולחין:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) גמ' ת"ר תשמת. י"ב בערך ערך אמתא כחז שהוא תרגום יושלמי של תשמת וכן מנאחיו מתרגום יומת פי' שמיני יער"ש עינין כאן במהרש"ל פירש בלות מלשון מאוס:

לעזי רש"י

פולחין שלגבי"א [פארין שליו"א]. טור-בר. צואיט"א. ינשור. טלפ"א. חולד. צואיט"א. ינשור. קלב"א שוריי"ץ. עטלף. טלפ"א. חולד. אשפרוי"ר [אשפרוי"ר]. יז.

מוסף רש"י

כמראה חמה עמוקה מן הצל. עמוק דהייט שפל, מראה חמה שגולית עמוקה, שפל, מן הצל (בבברות מא.).

אלו טרפות פרק שלישי חולין

בס מוגא חמרא. זה שמה: **יפה כח הכן**. הלכה היא צפרק כל הנשבעין בשבעות (דף מת.). **שקיעאל**. שם העוף ויש בהן שני מינין אותם ששוקינן ארוכין וגופו אדום שרי: **מורומא**. שם עוף שהיה מוחזק להם בטהור ושוקיו ארוכין וגופו אדום: **נוס פסול**.

בת מוגא חמרא שריא ^אוסימניך יפה כח הבן מבח האב אמר רב יהודה שקיענא אריכי שקי וסומקי שריא וסימניך מורומא גוצי וסומקי אסירי וסימניך ננוס פסול אריכי שקי וירוקי אסירי וסימניך ^בירוקין פסולין אמר רב יהודה שלך זה ^גהשולה דגים מן הים דוכיפת שהודו כפות תניא נמי הכי דוכיפת שהודו כפות וזהו שהביא שמיר לבית המקדש ר' יוחנן כי הוה חזי שלך אמר ^ימשפטך תהום רבה כי הוה חזי נמלה אמר צדקתך כהררי אל אמר אמימר לקני ובטני שריין שקנאי ובטנאי מקום שנהגו לאכול אוכלין מקום שנהגו שלא לאכול אין אוכלין אטו במנהגא תליא מילתא אין ולא קשיא הא באתרא דשכיחי פרס ועזניה הא באתרא דלא שכיחי פרס ועזניה אמר אביי קואי וקקואי אסירי קקואתא שריא במערבא מלקו עילוה וקרו לה תחוותא ת"ר א' ^בתנשמת ^גבאות שבעופות אתה אומר באות שבעופות או אינו אלא באות שבשרצים אמרת צא ולמד מי"ג מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמד מענינו במה הכתוב מדבר בעופות אף כאן בעופות תניא נמי גבי שרצים כה"ג תנשמת באות שבשרצים אתה אומר באות שבשרצים או אינו אלא באות שבעופות אמרת צא ולמד מי"ג מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמד מענינו במה הכתוב מדבר בשרצים אף כאן בשרצים אמר אביי באות שבעופות קיפוף באות שבשרצים קורפדאי אמר רב יהודה קאת זו ^אהקוק רחם זו שרקרק א"ר יוחנן למה נקרא שמו רחם כיון שבא רחם באו רחמים לעולם אמר רב ביבי בר אבבי והוא דיתיב אמירי ועביד שרקרק וגמירי דאי יתיב אארעא ושריק אתא משיחא שנאמר ^באשרקה להם ואקבצם א"ל רב אדא בר שימי למר בר רב אידאי והא ההוא דיתיב בי כרבא ושרק ואתא גלל אפסקיה למוחיה א"ל ההוא ^בביידא הוה ת"ר ^בעורב זה עורב את כל ^בהעורב להביא עורב העמקי למינו להביא עורב הבא בראשי יונים אמר מר עורב זה עורב אטו קמן קאי אלא אימא עורב זה עורב אובמא וכן הוא אומר ^אקווצותיו תלתלים שחורות כעורב העמקי ^בחיוורא וכן הוא אומר ^בומראהו עמוק מן העור ^במראה חמה העמוקה מן הצל ועורב הבא בראשי יונים אמר רב פפא לא תימא דאתי בריש יוני אלא דדמי רישיה לדיונה ת"ר הגיץ זה הגיץ למינהו להביא את בר חיריא מאי בר חיריא אמר אביי שורינקא אמר רב יהודה החסידה זו דיה לבנה למה נקרא שמה חסידה שעושה חסידות עם חברותיה האנפה זו דיה רגזנית למה נקרא שמה אנפה ^א שמנאפת עם חברותיה אמר רב חנן בר רב חסדא אמר רב חסדא אמר רב חנן בר ריה דרבא אמר רב ^אעשרים וארבעה עופות טמאין הן א"ל רב חנן בר רב חסדא לרב חסדא דהיכא אי דויקרא עשרים הוו אי דמשנה תורה עשרים אחד הוו וכי תימא דאה דכתיבא בויקרא ולא כתיבא במשנה תורה שדייה עלייהו אכתי עשרין ותרין הוו אמר ליה הכי אמר אבוב דאמך משמיה דרב ^אלמינה למינה למינו ^בלמינהו הרי כאן ארבע אי הכי עשרין ושית הוו אמר אביי דאה וראה אחת היא דאי סלקא דעתך תרתי אינון מכדי

האיה למינה וצמשנה תורה [יד] כתיב ואת הדלה ואת

יוחסין (קדושין דף פא.): דהאנפה למינה

פרק שלישי חולין

סג.

הא באתרא דשכיחי פרס ועזניה. פירש הקונטרס צבאתרא דשכיחי חיישינ משום דדמו לפרס ועזניה שמא מינס הוא וקשה דאס כן צכל דוכמא לימסרו אלא נראה לפרש דודאי לאו ממניייהו הס אלא צאתרא דשכיחי חיישינ משום דדמו לפרס ועזניה ומיחלפא בהם אצל צאתרא דלא שכיחי ליכא למיחס למידי ושרו:

באות שבעופות קיפוף. שלשה מיני קיפוף הם האל שהוא בלות שבעופות וזה תנשמת כדקאמר דתנשמת הוא בלות שבעופות ועוד יש כוס וינשוף דמתרגמין קריא וקיפופא והוא ניוס דלמרינן בהמפלת (נדע דף כג). דעייהס הולכות לפניס: כשל אלס כמו קריא וקיפופא ובצרכות פרק הרווא (דף טז): אמרינן כל מיני עופות יפיס לחלוס חוץ מקריא וקיפופא ועוד יש קיפוף אחר שהוא חיה כדלמרי' נמי צפרק הרווא (ג"י סס ע"ש) כל מיני חיות יפינ לחלוס חוץ מן הפיל והקוף והקיפוף וכן צפ"ק בצכורות (דף ט). הארי והדוב הנמר והקוף והקיפוף לשלש שנים: **הגיץ** זה הגיץ. הכא לא שיך למיפרכ אטו קמן קאי דקאלמר זה הגץ ^אדהא קאלמר זה הגץ זהו אותן שקורין נן אצל לעיל דעורב העמקי נמי קרוי עורב שיך למפרכ מה זה מפורש יותר מזה:

גיץ. פירש צקונט' אשפרוי"ר ואי אפשר לומר כן דהא נן הוא מי"ט עופות ואינן דורסין כלפירש לעיל וחזינן ליה דלשפרוי"ר דריס צין לפירוש הקונטרס צין לפירוש ר"ת שלוכד העוף ואוכלו מחיים וכמו כן טועין גבי גשר שקורין אייגל"א ואינו דגשר יש לו ד' סימני טומאה דקורא הוא קוקי"ו בלגו ואינו דלואו קוקי"ו צחוקת טמא מחזקין וקורא טהור הוא כדמוכת צפ' שילוח הקן (לקמן קלח: קמ: דר' אליעזר מחייב צשילוח מפני שהוא טהור ורצנן לא פליגי אלא מפני דרוצן על ציזים שאינן שלו אצל כולוה מודו דגופו טהור:

למה בר שימי למר בר רב אידאי והא ההוא דיתיב בי כרבא ושרק ואתא גלל אפסקיה למוחיה א"ל ההוא ^בביידא הוה ת"ר ^בעורב זה עורב את כל ^בהעורב להביא עורב העמקי למינו להביא עורב הבא בראשי יונים אמר מר עורב זה עורב אטו קמן קאי אלא אימא עורב זה עורב אובמא וכן הוא אומר ^אקווצותיו תלתלים שחורות כעורב העמקי ^בחיוורא וכן הוא אומר ^בומראהו עמוק מן העור ^במראה חמה העמוקה מן הצל ועורב הבא בראשי יונים אמר רב פפא לא תימא דאתי בריש יוני אלא דדמי רישיה לדיונה ת"ר הגיץ זה הגיץ למינהו להביא את בר חיריא מאי בר חיריא אמר אביי שורינקא אמר רב יהודה החסידה זו דיה לבנה למה נקרא שמה חסידה שעושה חסידות עם חברותיה האנפה זו דיה רגזנית למה נקרא שמה אנפה ^א שמנאפת עם חברותיה אמר רב חנן בר רב חסדא אמר רב חסדא אמר רב חנן בר ריה דרבא אמר רב ^אעשרים וארבעה עופות טמאין הן א"ל רב חנן בר רב חסדא לרב חסדא דהיכא אי דויקרא עשרים הוו אי דמשנה תורה עשרים אחד הוו וכי תימא דאה דכתיבא בויקרא ולא כתיבא במשנה תורה שדייה עלייהו אכתי עשרין ותרין הוו אמר ליה הכי אמר אבוב דאמך משמיה דרב ^אלמינה למינה למינו ^בלמינהו הרי כאן ארבע אי הכי עשרין ושית הוו אמר אביי דאה וראה אחת היא דאי סלקא דעתך תרתי אינון מכדי

האיה למינה וצמשנה תורה [יד] כתיב ואת הדלה ואת

יוחסין (קדושין דף פא.): דהאנפה למינה דעורב למינהו דנן: דאס. דויקרא וראה דמשנה תורה אחת היא: מכדי

עיין משפט נר מצוה

רנב א מיי פ"א מכלות מאלכות אסורות הלכה יד:

תורה אור השלם

- צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע יי: תהלים לו ז
- ואת התנשבות ואת הקצות ואת הקרח: ויקרא יא ח
- אשרקה להם ואקבצם פי פיריתים ורבו כמו רבו: וזכרי' י ח
- ראשו בתם פז קרצותיו תלתלים שחורות כעורב: שיר השירים ה יא

- וְאֵת הַבְּחֹן אֵת הַנֶּגֶעַ וְהַזֶּה מֵרֵאשִׁיו עֲמֹק מִן הָעֵדֶר וְבוֹ שֶׁעַר צֶבֶד דָּק וְטָמֵא אֹתוֹ הַבְּחֹן תִּתֵּק הוּא צִרְעַת הָרָאשׁ אוֹ הַנֶּזֶק הוּא: ויקרא יג ח
- וְאֵת הַדָּאָה וְאֵת הָאֵיָה לְמִנְהָ: וְאֵת הַחֲסִידָה הָאֲנָפָה לְמִנְהָ וְאֵת הַדּוֹכִיפֶת וְאֵת הָעֶטְלָף: אֵת כָּל עֶרֶב לְמִנְהָ:

- ויקרא יד יד,טו.
- ואת פת העקבה ואת התחבוס ואת השחף ואת הגץ למיניהו: דברים יט טו

רבינו גרשום

שתיא חמרא ובת שתיא חמרא. שמן של עופות. שהודו כפות שיש לו בראש כעין טווס וכפות: כי הוה חזי נמלה אמר צדקתך כהררי אל כליו שנושא משאו עליו גדול ממנו: כי הוה חזי שלך אמר משפטך תהום רבה כלומר שבכבי' מונותיו מתהום רבה: לקני ובטני שם עפות: הא באתרא דשכיחי פרס ועזניה כו' כלומר פרס ועזניה אית בהו חד סימן וטמא והכי קאמר היכי דשכיחי פרס ועזניה אין אוכלין משקנאי ובטנאי דהן יש להן סי' אחד שאין דורסין וגורינן בהו משום פרס ועזניה: במערבא מנדיך עלייהו על קקואתא. כיון שבאה [רחם] באו רחמים לעולם אלו גשמים: ההוא בדאה הוה כלומר לא היתה רחמה ממש: כמראה חמה דשכחי פרס ועזניה כו' עמוקה מן הצל: ^ב כן ח' ההדיא שאיד נקא באות שבעופות ייוצא בלע"ז שפורחת בלילה ולא ביום. אי שברתי טלפא: שמנאפת על חברותיה לשון אף וחרון.

א) נראה דל"ע מאי בר חיריא שרינקא: בלות שבעופות יוטא בלע"ז בלות שבעטלים טלפא.